

Allergia

Allergiás rohamokról beszélnek a szomszéd asztalnál. Nem bírom az allergiásokat, szerintem minden fejben dől el. Aki allergiás, az egyszerűen gyenge. Nagyon sok gyenge ember van, ebből élek. Marketing-menedzser vagyok. Igazából marketingvezető, de a vezetőségben nem szeretjük, hogyha a kollégák azt hiszik, mi vezetjük őket. Ezért hívjuk őket kollégáknak, amikor jelen vannak, ha nincsenek, akkor alattvalók. Andrisra várok.

Egy kisgyerek egyfolytában hangosan üvölt a kávézóban. A szülők szerint „nagyon csicseregős”, szerintem meg kibaszott idegesítő. Nekem ilyenkor lekevert anyám egy pofont. Persze sosem mentünk kávézóba, nem kényeztettek ilyen hülyeségekkel. Otthon lehetett játszani a kertben, szép csendben. Az öcséimmel mindig átszöktünk hárommal odébb, a szomszédba, a kutyáktól lestük el, hogy hátul van a titkos átjáró a mi kerítésünk és a hátsó szomszéd telke között. Elég nagy kertünk volt, tele bokorral, és anyám örült, hogy kussban vagyunk, nem zavarjuk, csak akkor keresett, ha épp segíteni kellett valamit. Miután a legkisebb öcsém megszületett, akkortól anya csak a kezembe adta az öcsémet, hogy szórakoztassam napközben, míg ő a házban tervez.

Szerintem anya legalább annyira utálta a gyerekeket, mint most én. Minket négyünket apa kedvéért szült, mert apa imádta a kisbabákat, és imádta azt is, amikor anya terhes volt. Anyám húsz év után is halálosan szerelmes volt apába. Terhesnek lenni, azt hiszem, szeretett, mert akkor még jobban látszott, mennyire bírja a munkát, és mennyire csinos. Gyönyörű volt, még kilenc hónapos terhesen is utána füttyögték a Margithídon, amikor együtt sétáltunk.

A kislány nem hajlandó megfogni az idősebb nő kezét, aki a társasággal van. Nyilván a szülők utálják a nőt, ezért nem akarja. Én is mindig zsigerből utáltam azokat a férfiakat és nőket, akiket a szüleim nem bírtak elviselni. Anyám mindig kivolt a divatbemutatókon, amikor smúzolni akart, én viszont undok voltam. Amikor nyilvánosan viselkednie kellett, mindig dupla büntetést kaptam, mert egyrészt leégettem, másrészt azonnal nem fegyelmezhetett, és ez feldühítette. Sajnos most már titokban sem lehet így fegyelmezni, pedig szerintem hatásos. A sok új pedagógiai elmélet szerint sérül a gyerek lelke, ekkora baromságot. Szerintem attól sérül mindenki lelke, hogy ennyit foglalkoznak vele. Minden fejben dől el. Küzdeni kell a dolgokért, nem sírni vagy a gyerekkorunkra mutogatni. Meg-

vert néha anyám, mert megérdemeltem, és? Semmit nem segít, ha most erről beszélgetek mindenkivel, pláne ha 15.000 Ft-ot fizetek óránként, hogy valami túlképzett pszichiáter elmondja, hogy a gyermekkori kötődési zavarok miatt nincs hosszútávú kapcsolatom, folytatok titkos viszonyt a cégtulajdonossal, vetettem el az utóbbi két évben két gyereket, és ha ráköltök a következő két évben másfél milliót azzal, hogy hetente járok hozzá, akkor lehet egy egészséges, normális életem.

Persze másfél milliót megkeresek egy hónap alatt, nem a pénzről van szó. Hanem arról van szó, hogy inkább arra költök, hogy kibaszott harmincöt évesen is huszonháromnak nézzen ki, mint arra, amit külső segítség nélkül is tudok uralni.

Andris megint késik, nyilván most mondja el a feleségének, hogy együtt vagyunk, és picit elhúzódik a dolog. Nyilván nem, csak biztos megint tüdőgyulladás lett a kislányának vagy nem találja a kedvenc macikáját a kislát. Mindig kitalálnak valamit a kis köcsögök, hogy elkéssen, de hiába. Egy dolgot örökölttem apámtól szerencsére, a türelmet. Úgyhogy várok.

Pályázat

Kifestettem a körmömet, ezért nem tudok rendesen gépelni, pedig holnap leadás. Ma viszont randim van. Beugrottam a DM-be, hogy vegyek körömlakkot. Kipróbáltam vagy hatfélét, aztán megkértem a kiscsajt a boltban, hogy azonnal szerezzen egy vattát, és mossa le, mert nagyon gáz, ahogy kinézek. Mindegyik szín picit másmi-lyen volt, mint amilyennek előre képzeltem, pedig átlátszó üvegben vannak.

A pasit, akivel most találkozom, egy buliban ismertem meg. Nagyon részeg volt, vállalatlan stílusban beszélt mindenkivel, de főleg a barátaimmal. Magázódott, mintha az enyhítene azon, hogy egy paraszt állat. Nem enyhített. Két órát beszélgettünk. Nagyon hangos volt a hely, asszem az Ellátóházban voltunk, de lehet, hogy a Kertben, részegen nem tudom megkülönböztetni a kettőt. Vagy az is lehet, hogy először a Házból indultunk, aztán együtt mentünk át a Kertbe. Igen, talán így volt. Én is ittam egy kicsit, nem sokat, csak négy-öt Jagert, két vodkaszódát, meg valami fröccsöket kíséromnek. Nem voltam nagyon részeg, de annyira pont igen, hogy viccesnek találjam, ahogy a srác beszélt a többiekkel. Velem kifejezetten kedves volt, nyilván próbált imponálni, azért húzta le a barátaimat. Nem hallottam pontosan, miket mond, de asszem, Andinak azt mondta, életében nem látott még ennyire kétségbeesett lányt, amin Andi kurvára megsértődött, pedig tényleg látszik rajta, hogy kétségbeesett. Aznap már két idiotával is megpróbált összejönni, az

egyik a volt pasija, a másik meg egy random arc volt, de hát nem sikerült neki, mindketten lekoptatták. Amikor Aladár – igen, így hívják a srácot, akivel randim lesz, lol, elég béna név... Szóval, amikor Aladár meglátta Andit, nagyon szarul festett szegény barátom, de lehet, hogy Aladár is hozzászólhatott volna valami kevésbé bunkó mondatot. Mégiscsak most szakított Andival a csávója két és fél év után, azért ilyenkor picit kétségbe lehet esni.

Persze szerintem is nagyon gáz, ahogy Andi viselkedik. De én inkább a szájalmas szót használnám rá, ezt meg is mondtam Aladárnak, amikor kicsit távolabb kerültünk a többiekől. Elég jól táncoltunk, bár ez főleg abból állt, hogy ő nézte, ahogy táncolok. Jól táncolok, szóval élveztem, ahogy táncolok, meg azt is élveztem nézni, ahogy Aladár nézi, ahogy táncolok. Általában próbálok nem tudomást venni a lúzerekről, akik körülöttünk táncolnak. Nem az én szintem.

A DM-ben körömlakkot vásárolni sem az én szintem, nem is értem, hogy jutott eszembe. Hogy lehetne 4500 Ft alatt jó körömlakkot venni? Újabban mindig géllakkot használok, az építi a körmöket, regenerálja, és hamar megvan, általában másfél-két óránál nem több, mert mindig személyre szabott mintát kérek, de a körmös gyorsan dolgozik. Most is azért mentem csak be lakkot venni, mert az egyik körmömről lepattant a géllak, a többről meg lekapartam, olyan ideges vagyok a holnapi leadás miatt.

Várom Aladárt. A szomszéd asztalnál egy kisgyerek kavicsot gyűjt egy szatyorba. A földön kavicsok vannak az egész helyen, mindig beleragad a magassarkúm. A kavics hülyeség. Meg ez a gyerek is jó hülye, hogy azt hiszi, mindet össze tudja szedni. Kislánykoromban... Ehh, mindegy, igazából leszarom a gyerekkorom, ahogy leszarom a gyerekeket is. Nekem nem lesz gyerekeim, ezt megmondtam Aladárnak is, nem bírom elviselni őket. A kislányokat főleg nem. A terapeutám szerint anyám halála miatt, de szerintem ez is hülyeség. Nem azért nem akarok gyereket, mert hatéves koromban anya egyik pillanatról a másikra meghalt. Épp rosszkedtem az asztalnál, rám szólt, és félrenyelt valamit, apa csak állt, és mire feleszmélt, anya már megfulladt. Elég ritka halál. Egy csomó ideig azt gondoltam, hogy az én hibám volt, miattam nyelt félre anya. Mondom, a gyerekek hülyék.

Ez a randi az egyetlen esélyem, hogy megússzam ezt a kibaszott leadást, Aladár a pályázatelbíráló bizottság elnöke, szóval, ha közbenjár az érdekeimben, akkor pályázat nélkül is meglesz a 40 milla, legalábbis a buliban ezt mondta. Kíváncsi vagyok, megismer-e, én nem emlékszem pontosan az arcára, csak tök sötétben láttam, nem is biztos, hogy tetszik. Én tetszem neki, látta a képeimet Instán meg Face-en, kurva jól nézek ki azokon a képeken, Andi előző pasija fotós volt, rólam is lőtt néhány képet, egy művészeti portfólióhoz kellett neki. A fotók egy részén alig van rajtam ruha, azokat egy nőjogi szervezetnek lőtték egy kampányhoz, elrettentő példának. ■ ■ ■

■ **Kupa Júlia** (1988, Budapest): szabadúszó, online marketinggel, szövegírással foglalkozik, a Momentán Társulat marketingkommunikációjáért felel.